

Zabitin cəbhə gündəliyi

Cəbhə bölgəsindəki hərbi hissəyə gəlişimiz təbiətin gözəl vaxtına təsadüf etmişdi. Barıt qoxulu səngərlərdə torpaqlarımızın keşiyində dayanan əsgərlərlə görüşüb söhbət etdik. Yurdumuzu qoruyan oğulların ovqatının yüksək olması bizi çox sevindirdi. Çünki düşmən hər addımda hiss edirdi ki, qarşısında cəsur Azərbaycan əsgəri dayanıb.

Səngərlərdən geri qayıdanda yollüstü istehkamçılarla da görüşdük, təlimlərini izlədik. Əsgərlərin cəld və çevik hərəkətləri elə ilk dəqiqədən bizdə xoş təəssüratlar oyadı. Burada zabit Zahid Allahverdiyevlə də görüşdük. Xidmət və döyüş yolu ilə tanış olanda öyrəndik ki, o, torpaqlarımızın azadlığı uğrunda gedən qanlı savaşa iştirak edib. Qorxmadan, çəkinmədən həmişə öndə vuruşub. Bir neçə dəfə ağır yaralanıb. Yaraları sağaldandan, özünü bir az yaxşı hiss edəndən sonra yenə də xidmət etdiyi, vuruşduğu hərbi hissəyə qayıdıb. Söhbət edərkən o da məlum oldu ki, Zahid gündəlik də yazıb. Vaxt tapıb iştirakçısı olduğu döyüşləri qələmə alıb. Zabit Allahverdiyev xidməti otağında neçə illərdən bəri dolabın gözündə əzizləyib saxladığı gündəliyini bizə təqdim etdi.

Gündəliyin ilk səhifələrini oxuyanda öyrəndik ki, zabit Allahverdiyev Zahid Hüseyn oğlu 1968-ci il yanvar ayının 31-də Füzuli rayonunun Yuxarı Əbdülrəhmanlı kəndində anadan olub. 1985-ci ildə orta təhsilini bitirdikdən sonra Bakı Yerli

Sənaye Texnoloji texnikumuna qəbul olub. 1986-1988-ci illərdə keçmiş ittifaq ordusunda xidmət edib.

1992-ci ilin yanvar ayından torpaqlarımızı erməni işğalçılarından azad etmək üçün Qarabağ uğrunda gedən döyüşlərə yollanıb. Gündəliyi oxuduqca hiss edirsən ki, zabitin cəbhə yolu çox çətin olub. Bu da təbiidir, çünki müharibə, döyüş, top tütəng heç vaxt insanlara xoşbəxtlik gətirməyib.

Zabit Zahid Allahverdiyev döyüşlər zamanı dəfələrlə ölümə üz-üzə gəlib. İki dəfə köllə-beyin travması alıb. Bir dəfə də düşmən gülləsinə tuş gələrək yaralanıb. Yaralansa da, bunun ağrılarını çəksə də, Vətən, torpaq naminə buna dözüb, tutduğu yoldan geri dönməyib. Müqəddəs əmal və məqsədi uğrunda sonadək vuruşub.

Elə ilk günlərdən başlayaraq iştirakçısı olduğu döyüşləri, şahidi olduğu hadisələri tələm-tələsik də olsa, qələmə alıb. Bunları yazmaqda əsas məqsədi cəbhədə baş verən hadisələri olduğu kimi Azərbaycan xalqına çatdırmaq olub. Zahid həm də gündəliyi yazmaqda onunla çiyin-

çiyinə döyüşüb şəhid olmuş, sağlamlığını itirmiş oğulları xalqa tanımaq istəyib. Gündəlikdən sətirlər:

"5 yanvar 1992-ci il.

1991-ci ilin axırları idi. Bakı şəhəri Qaradağ rayonundakı Körgöz Tikinti Materialları Kombinatında növbə roisi işləyirdim. Qarabağda vəziyyət getdikcə gərginləşirdi. Hər gün cəbhə bölgələrindən dəhşətli xəbərlər gəlirdi. Erməni işğalçıları müdafiəsi zəif təşkil olunan kəndlərimizə hücum edir, sakinləri amansızcasına qətlə yetirirdilər. Xəbər tutdum ki, Füzulidə də vəziyyət pisdirdi... Mən bu sözləri eşitdikdən sonra heç kimə bir söz demədən evə qayıdıb müharibəyə gedəcəyimi bildirdim. Evdəkilər məni dilə tutdular ki, fikrimdən dönüm. Mən isə məqsədimdən çəkinmədim.

1 mart 1992-ci il.

Erməni işğalçıları demək olar ki, hər gün rayonun mərkəzini və kəndlərini "Alazan" raketlərindən atəşə tuturlar. Bu gün yeni yaranan tabor özünün ilk əməliyyatını planlaşdırdı. Şəxsi heyətin sayına və müdafiə zolağına görə silah-sursatımız azlıq təşkil edir. Tabor da cəmi 45 ədəd avtomat, 15 ədəd ov tüfəngi var. Silahın belə azlığına baxmayaraq, səhər ertədən keşfiyyat və istehkamçılar təqimimizin əsgərləri və 2-ci və 3-cü bölüyün şəxsi heyəti ilə birlikdə düşmən üzərinə hücum keçdik. Əsgər-

lərimiz hər cür təhlükəni dəf edərək qorxu bilmədən irəli atılır, cəsarətlə vuruşurlar. Gərgin və qanlı döyüşlərdən sonra erməni qəsbkarlarını vurub geri oturtduq. Xırmancıq, Bul-ton, Edilli, Hoğa, Düdükçü və başqa kəndləri erməni işğalçılarından azad etdik. Sevincimiz yerə-göyə sığmırdı. İlk döyüşümüz çox uğurlu olmuşdu.

2 mart 1992-ci il.

Əsgərlərimiz azad etdikləri kəndlərin müdafiəsində dayanıblar. Biz isə burada ləngiməyib qərargaha qayıtdıq. Qazandığımız qələbə qansız, qurbansız ötüşmədi. Biz bu döyüşdə iki nəfər itirdik. Həm də ilk savaş kimin kim olduğunu göstərdi. Döyüş zamanı 200 nəfərdən yalnız 150 nəfərə yaxın əsgər verilən tapşırığı yerinə yetirə bildi. Onlardan cəmi 51 nəfərinin silahı var idi. Komandir elə həmin gün 50 nəfər əsgərin adını şəxsi heyətin siyahısından sildi. Onların yerinə təzə gələnləri qəbul etdi".

Zabitin gündəliyində torpaqlarımızın azadlığı uğrunda gedən çoxsaylı döyüşlər, hərbi əməliyyatlar və bu döyüşlərdə iştirak edən hərbiçilər haqqında qeydlər var. Bu qeydlər tariximizin bir parçası olmaqla yanaşı, gələcək nəsillər üçün bir ömək və iftixar mənbəyidir.

V.MƏHƏRRƏMOV,
"Azərbaycan"